

Bruselj, 21. april 2023
(OR. en)

8484/23

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0113 (COD)

EF 107
ECOFIN 355
CODEC 654

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	19. april 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 229 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 229 final.

Priloga: COM(2023) 229 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 18.4.2023
COM(2023) 229 final

2023/0113 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov
minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti**

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Predlagane spremembe Direktive 2014/59/EU¹ (direktiva o sanaciji in reševanju bank ali DSRB) in Uredbe (EU) št. 806/2014² (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje) so del zakonodajnega svežnja za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, ki vključuje tudi dodatne spremembe navedenih aktov in Direktive³ 2014/49/EU (direktiva o sistemih jamstva za vloge).

Okvir EU za upravljanje kriz je dobro uveljavljen, vendar nedavni primeri propadov bank kažejo, da so potrebne izboljšave. Reforma okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge gradi na ciljih okvira za upravljanje kriz, njen cilj pa je zagotoviti doslednejši pristop k reševanju, tako da lahko vsaka banka, ki se je znašla v krizi, izstopi s trga v skladu s predpisi, hkrati pa se ohrani finančna stabilnost, privarčuje davkoplačevalski denar in zagotovi zaupanje vlagateljev. Zlasti je treba okrepiti obstoječi okvir za reševanje manjših in srednje velikih bank, in sicer v zvezi z njegovo zasnovo, izvajanjem in, kar je najpomembneje, spodbudami za njegovo uporabo, tako da je bolj verjetno, da se bo uporabljal za te banke.

EU je po svetovni finančni krizi in krizi državnega dolga v skladu z mednarodnimi pozivi k reformam sprejela odločne ukrepe, da bi vzpostavila varnejši finančni sektor za enotni trg EU. To je vključevalo zagotavljanje orodij in pooblastil organom za obravnavanje propada katere koli banke v skladu s predpisi ob hkratnem ohranjanju finančne stabilnosti, javnih financ in zaščite vlagateljev.

Okvir EU je bil reformiran predvsem na podlagi svetovnih standardov, dogovorjenih z mednarodnimi partnerji EU. Sestavljajo ga štiri glavna zakonodajna besedila EU, sprejeta v letih 2013 in 2014, skupaj z ustrežno nacionalno zakonodajo: uredba in direktiva o bonitetnih zahtevah za institucije in njihovem nadzoru (uredba o kapitalskih zahtevah (CRR)⁴ in direktiva o kapitalskih zahtevah (CRD)⁵), direktiva o sanaciji in reševanju bank ter uredba o enotnem mehanizmu za reševanje.

¹ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

² Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

³ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

⁴ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁵ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

Z bančnim svežnjem iz leta 2019 je bila zakonodaja revidirana z vključitvijo ukrepov za izpolnitev zavez EU, sprejetih v mednarodnih forumih⁶, da se sprejmejo nadaljnji koraki za dokončanje bančne unije, in sicer z zagotovitvijo verodostojnih ukrepov za zmanjšanje tveganj, da se ublažijo grožnje za finančno stabilnost. Glavne spremembe so se nanašale na (i) izvajanje mednarodnega dokumenta o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub (TLAC) v EU, ki ga je 9. novembra 2015 objavil Odbor za finančno stabilnost (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC)⁷, za globalne sistemsko pomembne banke, ki se v zakonodaji EU imenujejo globalne sistemsko pomembne institucije; ter (ii) spremembo minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL), določene v DSRB in uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje.

Cilj teh reform je bil zagotoviti, da se pokrivanje izgub in dokapitalizacija bank, ko te niso več sposobne finančno uspešno poslovati in se nato zanje uporabi postopek reševanja, izvedeta z zasebnimi sredstvi. Z revizijo je bila pojasnjena tudi uporaba MREL na ravni podrejenih družb v bančnih skupinah, in sicer z uvedbo pojma „notranja MREL“ v skladu s podobnim konceptom, vključenim v standard TLAC. Namen teh zahtev je zagotoviti, da so med subjekti v skupini vzpostavljene notranje ureditve za prenos izgub s subjektov v skupini na subjekt v postopku reševanja, tj. običajno nadrejeno družbo, ne da bi se za subjekte v skupini začelo formalno reševanje, kar bi lahko povzročilo motnje na trgu. Za izvajanje tega mehanizma morajo subjekti v skupini na podlagi odločitve organov za reševanje izdati kvalificirane obveznosti, ki bi jih moral subjekt v postopku reševanja prevzeti neposredno ali posredno.

Okvir EU za MREL je bil dodatno spremenjen z Uredbo (EU) 2022/2036 Evropskega parlamenta in Sveta⁸, s katero so se določile metode za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje notranje MREL. Na podlagi tehnične ocene EBA v skladu s pooblastilom iz člena 45f(6) DSRB je bil z uredbo uveden mehanizem odbitkov za posredne vpise notranje MREL prek vmesnih subjektov v verigi lastništva (tj. med končno podrejeno družbo in subjektom v postopku reševanja), da se zagotovi učinkovita uporaba notranjih prenosov izgub v okviru za MREL. V skladu s tem mehanizmom, imenovanim pristop odbitkov na podlagi celotnih deležev, morajo vmesni subjekti od svoje zmogljivosti za notranjo MREL odbiti deleže instrumentov, primernih za notranjo MREL, ki so jih izdali drugi subjekti, ki so del iste skupine v postopku reševanja. Besedilo določa tudi, da so vmesni subjekti, ki izpolnjujejo notranjo MREL na konsolidirani podlagi, izvzeti iz obveznosti odbitka svojih deležev v instrumentih, ki jih izdajo subjekti, vključeni v konsolidacijo. Ta pristop je bil primernejši od pristopa odbitkov na podlagi zahteve, pri katerem bi bil znesek odbitkov, ki bi se zahteval od vmesnih subjektov, omejen z zgornjo mejo, ki bi ustrezala ravni notranje MREL subjekta izdajatelja, ki pripada isti skupini v postopku reševanja.

⁶ Odbor za finančno stabilnost (različica, posodobljena 2014): [Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions](#) (Ključne lastnosti učinkovitih režimov reševanja finančnih institucij).

⁷ Odbor za finančno stabilnost (2015): [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term sheet](#) (Načela v zvezi s sposobnostjo globalnih sistemsko pomembnih bank (GSPB) za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo v postopku reševanja, dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub).

⁸ Uredba (EU) 2022/2036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalnih sistemsko pomembnih globalnih sistemsko pomembnih institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami ter metodami za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L 275, 25.10.2022, str. 1).

Z Uredbo (EU) 2022/2036 je bila Komisija pooblaščenca tudi, da pregleda izvajanje pristopa v zvezi z odbitki za posredni vpis virov, primernih za notranjo MREL, v različnih vrstah struktur bančnih skupin, oceni morebitne nenamerne posledice novega mehanizma odbitkov ter zagotovi sorazmerno obravnavo in enake konkurenčne pogoje, zlasti v zvezi z lastniškimi verigami, ki vključujejo operativno družbo med nadrejenim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami (strukture holdinga v nasprotju s strukturami operativnih družb, kadar nadrejeni subjekt ni holding). Komisija je bila pozvana, naj oceni: (i) možnost, da se v dodatnih primerih dovoli izpolnjevanje notranje MREL na konsolidirani podlagi; (ii) obravnavo subjektov, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: subjekt za likvidacijo); in (iii) ustreznost omejitve odbitkov na znesek, ki je enakovreden notranji MREL izdajatelja.

Komisija je na podlagi analize mehanizma odbitkov, uvedene z Uredbo, in kvantitativne ocene učinka na podlagi podatkov, ki jih je predložil Enotni odbor za reševanje (SRB), ugotovila, da so ciljno usmerjene spremembe DSRB in uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje v zvezi s področjem uporabe zahtev glede notranje MREL in obravnavo subjektov za likvidacijo potrebne in ustrezne.

Predlagane spremembe bodo prispevale k rešljivosti bank z izboljšanjem delovanja in sorazmernosti mehanizma odbitkov ter zagotovile, da ne bo prihajalo do vprašanj glede enakih konkurenčnih pogojev med različnimi strukturami bančnih skupin.

Ker ustrezne določbe že veljajo in se bodo v EU začele uporabljati 1. januarja 2024, je treba predlagane spremembe izvesti pravočasno. Potreba po hitrem sprejetju je še večja zaradi dejstva, da bančne skupine potrebujejo jasnost glede mehanizma odbitkov, da bi se lahko odločile, kako najbolje določiti svojo zmogljivost za notranjo MREL glede na rok za izpolnitev splošne MREL, ki je prav tako določen 1. januarja 2024.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlog vsebuje spremembe obstoječe zakonodaje na podlagi pooblastila Komisiji, da oceni delovanje mehanizma odbitkov iz Uredbe (EU) 2022/2036 in ga v celoti uskladi z obstoječimi določbami politike na področju upravljanja bančnih kriz.

Ciljno usmerjen pregled uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje bo prispeval k izboljšanju delovanja in sorazmernosti mehanizma odbitkov ter zagotovil, da ne bo prihajalo do vprašanj glede enakih konkurenčnih pogojev med različnimi strukturami bančnih skupin.

- **Skladnost z drugimi politikami EU**

Predlog temelji na reformah, izvedenih po finančni krizi, ki so privedle do vzpostavitve bančne unije in enotnega pravilnika za vse banke EU.

Predlog prispeva h krepitvi finančne zakonodaje EU, sprejete v zadnjem desetletju, da bi se povečala odpornost finančnega sektorja in zagotovilo urejeno upravljanje propada bank. Cilj je okrepiti bančni sistem in predvsem spodbuditi trajnostno financiranje ekonomske dejavnosti v EU. V celoti je skladen s temeljnimi cilji EU, tj. spodbujanjem finančne stabilnosti, zmanjšanjem uporabe denarja davkoplačevalcev pri reševanju bank in ohranjanjem zaupanja vlagateljev. Ti cilji prispevajo k visoki ravni konkurenčnosti in varstva potrošnikov.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlog temelji na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), tj. na isti pravni podlagi kot zakonodajni akti, ki se spreminjajo.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Namen predloga je dopolniti in spremeniti že obstoječo zakonodajo EU (direktivo o sanaciji in reševanju bank ter uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje), kar je najlažje doseči na ravni EU in ne z različnimi nacionalnimi pobudami. Sposobnost držav članic za sprejemanje nacionalnih ukrepov je omejena, saj BRRD in SRMR že urejata te zadeve, spremembe na nacionalni ravni pa bi bile v nasprotju z veljavno zakonodajo EU.

Predlagane spremembe so v skladu s pooblastilom iz Uredbe (EU) 2022/2036, v skladu s katerim mora Komisija pregledati uporabo okvira. Te spremembe bi nadalje spodbujale enotno uporabo bonitetnih zahtev, konvergenco praks med organi za reševanje ter zagotovile enake konkurenčne pogoje znotraj enotnega trga bančnih storitev. Države članice teh ciljev same ne morejo doseči v zadostni meri. Če bi EU prenehala urejati te vidike, bi na notranjem trgu bančnih storitev začeli veljati različni sklopi pravil, kar bi privedlo do razdrobljenosti in ogrozilo nedavno oblikovana enotna pravila na tem področju.

- **Sorazmernost**

Ukrepi EU so potrebni za doseg cilja izboljšanja uporabe obstoječih pravil EU v zvezi z zagotavljanjem rešljivosti bančnih skupin in obravnavanjem vprašanj glede enakih konkurenčnih pogojev. Predlagane spremembe ne presegajo obravnave izbranih določb bonitetnega okvira EU za institucije, ki so usmerjene izključno v ukrepe, namenjene zagotavljanju nemotenega prenosa izgub in kapitala znotraj skupin v postopku reševanja v trenutku reševanja, z ustreznimi pravili o instrumentih, primernih za notranjo MREL, v zapletenih primerih, kot so verižni vpisi. Poleg tega so predlagane spremembe omejene na tista vprašanja, ki jih ni mogoče obravnavati v okviru obstoječega polja proste presoje, ki ga določajo veljavna pravila.

- **Izbira instrumenta**

Ukrepi bi se izvajali s spremembo direktive o sanaciji in reševanju bank ter uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje z direktivo. Predlagani ukrepi se nanašajo na že obstoječe določbe v navedenih instrumentih, ki so povezane s sposobnostjo institucij in subjektov za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, ali jih nadgrajujejo.

Poseben predlog o ciljno usmerjenih spremembah okvira za MREL je upravičen glede na nujnost harmonizacije pravil EU pred datumom začetka uporabe namenske obravnave iz CRR za posredni vpis virov, primernih za notranjo MREL, tj. pred 1. januarjem 2024.

Glede na omejeno število predlaganih sprememb, da bi zagotovili dosledno razpravo v sozakonodajnem postopku in popolno uskladitev končnih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank ter uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, so spremembe obeh aktov vključene v en sam predlog.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Ta pobuda temelji na pooblastilu Komisiji, uvedenem z Uredbo (EU) 2022/2036, da pregleda in oceni delovanje mehanizma odbitkov ter po potrebi sprejme zakonodajni predlog za odpravo morebitnih ugotovljenih pomanjkljivosti⁹.

Pregled temelji na analizi, ki vključuje kvantitativno oceno učinka, osredotočeno na enake konkurenčne pogoje med različnimi vrstami struktur bančnih skupin. V njem so bili ocenjeni vplivi veljavnih pravil in analizirane možne spremembe v zvezi z: (i) možnostjo, da se subjektom, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, omogoči izpolnjevanje MREL na konsolidirani podlagi; (ii) obravnavo subjektov, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku, v skladu s pravili, ki urejajo MREL; in (iii) ustreznostjo omejitve zneska odbitkov, ki se zahteva v skladu z obstoječimi pravili.

- **Posvetovanja z deležniki**

Službe Komisije so se o rezultatih analize, kvantitativni oceni učinka mehanizma odbitkov in predlaganih spremembah posvetovala z državami članicami prek strokovne skupine Komisije za bančništvo, plačila in zavarovanje.

Rezultati teh posvetovanj so bili vključeni v pripravo tega predloga. Predloženi so bili jasni dokazi, da je treba posodobiti in dopolniti sedanja pravila, da bi kar najboljše dosegli cilje okvira, hkrati pa zagotovili sorazmernost in enake konkurenčne pogoje.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisijo je podprl Enotni odbor za reševanje z zagotavljanjem podatkov, ki so bili zbrani na *ad hoc* prostovoljni podlagi neposredno od bančnih skupin, za katere veljajo obstoječa pravila. Ti podatki so bili Komisiji posredovani na zbirni in anonimizirani podlagi. Vzorec je sestavljalo deset vmesnih subjektov s sedežem v šestih državah članicah, za katere se v skladu z obstoječimi pravili uporablja mehanizem odbitkov. Vzorec je bil enakomerno razdeljen med subjekte, ki so bili del struktur holdinga in struktur operativnih družb, ter se je v večini primerov opiral na podatke na dan 31. decembra 2021.

Država članica	Število vmesnih subjektov, ki so del holdinga	Število vmesnih subjektov, ki so del operativne družbe
Avstrija		1
Belgija	1	1
Hrvaška	1	
Francija		3
Irska	2	
Nizozemska	1	
Skupaj	5	5

Vir: službe Komisije na podlagi podatkov, ki jih je predložil Enotni odbor za reševanje, stanje na dan 31. decembra 2021.

Ti kvantitativni dokazi so bili uporabljeni za oceno, kako okvir odbitkov deluje na podlagi obstoječih pravil, opredelitev morebitnih pomanjkljivosti in vprašanj glede enakih

⁹ To poglavje obrazložitvenega memoranduma izpolnjuje obveznost Komisije, da Svetu in Evropskemu parlamentu poroča o rezultatih pregleda, opravljenega v skladu s klavzulo o pregledu, uvedeno s členom 129 DSRB Uredbe (EU) 2022/2036.

konkurenčnih pogojev, povezanih z njegovim izvajanjem, ter preskušanje morebitnih sprememb, da bi ta vprašanja obravnavali.

- **Ocena učinka**

Predlog je bil analiziran, vključno s kvantitativno oceno učinka, ob upoštevanju povratnih informacij deležnikov in potrebe po obravnavi različnih pomislekov, opredeljenih v pooblastilu, podeljenem Komisiji v skladu z Uredbo (EU) 2022/2036.

Ocena mehanizma odbitkov za notranjo MREL

Komisija je ocenila morebiten obstoj vprašanj glede enakih konkurenčnih pogojev med različnimi strukturami bančnih skupin v okviru sedanjega mehanizma odbitkov.

Glede na analizo izpostavljenosti vmesnih subjektov, za katere bi se po pristopu odbitkov na podlagi celotnih deležev uporabil odbitek, skupaj ustrezajo 24,1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju (TREA) in 4,3 % mere skupne izpostavljenosti (TEM) vmesnih subjektov. Vendar so vmesni subjekti, ki so del struktur holdinga, skupaj običajno bolj prizadeti kot vmesni subjekti, ki so del struktur operativnih družb: odbitki bi predstavljali do 28,1 % v primerjavi s 14,3 % TREA in do 5 % v primerjavi z 2,7 % TEM vmesnih subjektov. Te razlike je mogoče pojasniti z višjimi zneski izpostavljenosti znotraj skupine na ravni vmesnih subjektov v primeru holdinških struktur, kar pomeni višje relativne zneske odbitkov (preglednica 1). To je potrjeno tudi ob upoštevanju povprečnih vrednosti na ravni bank. Medtem ko odbitki v povprečju predstavljajo 12,3 % TREA vseh vmesnih subjektov v okviru pristopa odbitkov na podlagi celotnih deležev, ta raven dosega 14,7 % TREA za vmesne subjekte, ki so del holdinga, v primerjavi s 7,5 % TREA za tiste, ki so del operativnih družb (preglednica 2).

Vendar se ta strukturna razlika ne odraža pri upoštevanju solventnosti vmesnih subjektov, saj se vmesni subjekti, ki so del tako holdingov kot operativnih družb, po uvedbi mehanizma odbitkov soočajo s pomembnim zmanjšanjem presežka MREL. Zlasti en vmesni subjekt, ki je del holdinga, na podlagi pristopa odbitkov na podlagi celotnih deležev kaže primanjkljaj TREA v višini 2,6 % glede na svojo MREL ter zahtevo po skupnem blažilniku, štirje drugi vmesni subjekti pa imajo še naprej povprečni presežek MREL v višini 5,2 % TREA, medtem ko so bili brez odbitkov vsi v presežku (6,4 % TREA v povprečju). Za vmesne subjekte, ki so del operativnih družb, se povprečni presežek MREL glede na MREL in zahtevo po skupnem blažilniku zmanjša s 5,3 % na 1,7 % TREA, medtem ko se povprečni primanjkljaj dveh subjektov, ki sta imela primanjkljaj že brez odbitkov, poveča z 2,4 % na 6,1 % TREA (preglednica 3).

Z izbiro pristopa v zvezi z odbitki (tj. na podlagi deležev ali na podlagi zahteve) se spremeni obseg učinka, ne pa tudi relativno višji znesek odbitka v obeh vrstah struktur.

Vendar bo vpliv teh sprememb drugačen za vmesne subjekte, ki so del holdingov, saj vsak primanjkljaj neposredno vpliva na zmogljivost nadrejenega subjekta v postopku reševanja za MREL (prek dodatnih podrejenih izdaj na trgu). Dejansko lahko strukture holdinga te izdaje financirajo samo prek strukturno podrejenega dolga, saj običajno nimajo drugih virov financiranja. To posebno značilnost potrjuje dejstvo, da operativna banka pod holdingom običajno centralizira izpostavljenosti do preostale skupine. Nasprotno lahko v strukturah operativnih družb subjekt v postopku reševanja za financiranje notranje MREL svojih vmesnih subjektov prerazporedi druge vire financiranja.

V zvezi s tem je Komisija menila, da so vmesni subjekti, ki so del struktur holdinga, lahko prizadeti v drugačnem obsegu kot druge strukture, in sicer zaradi razmerja izpostavljenosti znotraj skupine (ki se lahko razlikuje za vsako banko posebej) in posledic primanjkljaja na

ravni vmesnega subjekta. Ta ugotovitev bi lahko upravičila potrebo po preučitvi možnih načinov za večjo sorazmernost sedanjega okvira.

Ocenjene so bile tri možnosti politike.

(i) Možnost, da vmesni subjekti izpolnjujejo MREL na konsolidirani podlagi

Sedanja pravila ne določajo odbitka na ravni vmesnega subjekta, če ta že izpolnjuje notranjo MREL na konsolidirani podlagi, v zvezi z njegovimi deleži v instrumentih, ki jih izdajo subjekti v obsegu konsolidacije. To se upravičuje z dejstvom, da konsolidacija zvišuje raven zahteve, da se zajame izpostavljenosti (zunaj podskupine) vseh subjektov v obsegu konsolidacije. Vmesni subjekti morajo imeti zadostno zmogljivost za notranjo MREL za zagotovitev, da se lahko njihove izgube in izgube konsolidiranih subjektov učinkovito prenesejo navzgor na subjekt v postopku reševanja.

Direktiva o sanaciji in reševanju bank določa le dva posebna primera, v katerih lahko subjekt, ki ni v postopku reševanja, izpolnjuje notranjo MREL na konsolidirani podlagi: v primeru opustitev notranje MREL (člen 45f(4) DSRB) in v primeru nadrejenih družb skupin iz tretjih držav v Uniji (člen 45f(1), drugi pododstavek).

Vendar se lahko konsolidirana zahteva izkaže kot koristna za zajetje posebnosti nekaterih bančnih struktur, na primer kadar vmesni subjekt običajno centralizira izpostavljenosti znotraj skupine, v primeru strukture holdinga pa usmerja vire za notranjo MREL, ki jih je predhodno razporedil subjekt v postopku reševanja. Določitev notranje MREL na posamični podlagi za nekatere vmesne subjekte, kot so tisti, ki so del struktur holdinga ali nekaterih struktur operativnih družb, v slednjem primeru, kadar so bonitetne zahteve določene na konsolidirani podlagi, lahko umetno ustvari vrzeli med zahtevami za subjekt v postopku reševanja oziroma vmesni subjekt, pri čemer se za slednjega se uporabljajo odbitki. V tem okviru bi določitev notranje MREL na konsolidirani podlagi na ravni vmesnega subjekta odpravila obveznost vmesnega subjekta, da odbije izpostavljenosti, povezane s subjekti, ki so del njegove podskupine, ker bi imela konsolidacija podoben učinek kot odbitki.

Na podlagi analiziranih podatkov konsolidacija znatno poveča zneske izpostavljenosti vmesnih subjektov, na podlagi katerih se izračuna notranja MREL (skupno +23 % TREA in +52 % TEM, preglednica 1).

Učinek na MREL in solventnost ni vedno popolnoma jasen in kaže, da nanj vplivajo premisleki, značilni za posamezne banke, zaradi katerih bi lahko konsolidacija postala bolj ali manj ugodna z vidika verižnega vpisa. Dejansko se v primerjavi s sedanjim stanjem (brez odbitkov) presežki v primerjavi z MREL vmesnih subjektov, ki so del holdingov, zaradi konsolidacije zmanjšajo za 25–40 % (z 9,4 % na 7,3 % TREA), medtem ko se zdi, da se presežki vmesnih subjektov, ki so del operativnih družb, zmanjšajo precej bolj (s 7,5 % na 2,7 % TREA).

Za strukture holdinga ima uporaba konsolidacije v povprečju manjši učinek na presežke MREL kot odbitki v skladu s pristopom odbitkov na podlagi celotnih deležev, vendar ostaja bolj obremenilna kot odbitki v skladu s pristopom na podlagi zahteve.

Podatki kažejo tudi, da ima en vmesni subjekt, ki je del strukture holdinga, ob upoštevanju razlike med pristopom odbitkov na podlagi celotnih deležev in konsolidacijo primanjkljaj v primerjavi s svojo MREL ter zahtevo po skupnem blažilniku, vendar ta primanjkljaj s konsolidacijo izgine. Poleg tega se primanjkljaj v primerjavi z MREL vmesnih subjektov, ki so del operativnih družb in so že v primanjkljaju, poveča ali zmanjša, odvisno od primera (preglednica 3).

Na splošno bi lahko bila konsolidacija koristna za vmesne subjekte, ki so del struktur holdinga. Odsotnost jasnih vplivov na strukture operativnih družb kljub splošnemu zmanjšanju presežkov brez doslednega učinka na banke, ki so že v primanjkljaju, je mogoče pojasniti z organizacijo teh skupin, kjer konsolidacija na ravni vmesnega subjekta ni nujno relevantna v vseh primerih. Kadar se konsolidacija uporablja brez razlikovanja, lahko zato bolj negativno vpliva na banke, ki so del struktur operativnih družb, kot odbitki v skladu s pristopom na podlagi celotnih deležev. Vendar je lahko konsolidacija možnost za obravnavo položaja struktur holdinga in struktur operativnih družb, kjer so bonitetne zahteve že določene na konsolidirani podlagi na ravni vmesnega subjekta.

(ii) Izključitev subjektov za likvidacijo iz področja uporabe mehanizma odbitkov

V skladu s sedanjim okvirom za subjekte za likvidacijo velja zahteva glede notranje MREL, zato se zanje uporablja tudi mehanizem odbitkov, kadar so del verižnega vpisa. To je lahko prekomerno preudarno, saj v primeru propada ni pričakovati (če je strategija natančno izbrana) odpisa ali konverzije instrumentov subjekta za likvidacijo in prenosa izgub navzgor na subjekt v postopku reševanja prek vmesnega subjekta. Poleg tega je lahko učinek vključitve subjektov za likvidacijo v odbitke v okviru verižnega vpisa pomemben za vmesne subjekte v skupinah, pri katerih je veliko podrejenih družb določenih za likvidacijo, zlasti glede na pristop odbitkov na podlagi deležev, ki zahteva, da je treba odbiti ves kapital in kvalificirane obveznosti končne podrejene družbe, ki jih ima vmesni subjekt.

Izključitev subjektov za likvidacijo iz področja uporabe odbitkov v okviru pristopa verižnega vpisa bi bila bolj sorazmerna, saj ni potrebe po prenosu virov navzdol za dokapitalizacijo subjekta v primeru propada. Zato izpostavljenosti vmesnih subjektov do subjektov za likvidacijo ne bi bilo treba odbiti, temveč bi se zanje v skladu z veljavnimi pravili določila utež tveganja, kar bi od vmesnega subjekta zahtevalo, da ima kapital in kvalificirane obveznosti za kritje morebitnih izgub iz teh izpostavljenosti, vendar v manjši meri kot pri odbitku v celoti. Kadar bi bile izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo znatne, bi lahko to vplivalo na zmožnost vmesnih subjektov, da prenesejo vse izgube navzgor do subjekta v postopku reševanja. Vendar razpoložljivi podatki kažejo, da je delež izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo zelo nizek, zlasti v strukturah operativnih družb¹⁰ (skupno 0,3 % TREA, preglednica 1, in v povprečju 0,6 % TREA, preglednica 2), kar zmanjšuje ugotovljena tveganja.

Na splošno podatki kažejo, da izpostavljenosti vmesnih subjektov do subjektov za likvidacijo skupaj predstavljajo 2 % TREA in 0,3 % TEM vmesnih subjektov. Vendar se ti deleži razlikujejo glede na vrsto strukture skupine: do 2,6 % TREA in 0,3 % TEM za strukture holdinga v primerjavi z 0,3 % TEA in 0,1 % TEM za strukture operativnih družb (preglednica 1).

Znesek izpostavljenosti (TREA/TEM) v skladu s pristopom odbitkov na podlagi deležev brez subjektov za likvidacijo je seveda višji kot pri pristopu na podlagi deležev, ki vključuje odbitek izpostavljenosti do likvidacijskih subjektov, vendar ostaja pod ravnmi, ki se dosežejo, če bi bili odbitki omejeni navzgor v skladu s pristopom odbitkov na podlagi zahteve.

Izključitev izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo iz odbitkov dejansko pozitivno vpliva na skupni znesek odbitkov vmesnih subjektov na splošno, vendar ta vpliv ne dosega enake ravni kot odbitki v skladu s pristopom na podlagi zahteve. Za strukture holdinga bi odbitki po pristopu na podlagi celotnih deležev predstavljali 14,7 % TREA, znižano na 13,2 % TREA, če

¹⁰ Podatki kažejo, da je delež nekoliko višji za strukture holdinga, vendar bi uporaba konsolidacije izničila potrebo po odbitku in ta prilagoditev, povezana s subjekti za likvidacijo, ne bi bil relevantna.

so izključene izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo, vendar še vedno nad 11,1 % TREA, doseženim za odbitke v skladu s pristopom na podlagi zahteve. Razvrstitev in deleži so podobni za operativne družbe (7,5 %, 6,9 % oziroma 6 %). Na splošno se razlika med obema pristopoma zmanjša za nekoliko manj kot polovico, če se odpravijo izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo.

Vendar bi imela odprava izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo različne učinke na vrsto instrumentov, na katere vplivajo odbitki, ter MREL in kapitalske pozicije po odbitkih.

Število vmesnih subjektov, ki so del struktur holdinga, za katere velja odbitek, ki vpliva na postavke, ki niso kvalificirane obveznosti (dodatni kapital, dodatni temeljni kapital, navadni lastniški temeljni kapital), se zmanjša, kadar se subjekti za likvidacijo izključijo, medtem ko kaže, da so vplivi na operativne družbe manj pomembni, saj bi vsi vmesni subjekti, ki trenutno odbijajo od kategorije kapitala, še naprej odbijali (v razmeroma podobnih zneskih) od teh istih kategorij. To je mogoče pojasniti tudi z omejenim deležem izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo za to vrsto vmesnega subjekta (preglednica 2).

Odprava izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo ob upoštevanju vplivov na MREL ter kapitalske količnike izboljšuje položaj številnih vmesnih subjektov, ki so bili v primanjkljaju glede na različne zahteve zaradi pristopa odbitkov na podlagi celotnih deležev, pri čemer se ti primanjkljaji odpravijo ali zmanjšajo, zlasti v eni strukturi holdinga in dveh strukturah operativnih družb¹¹. Poleg tega odprava izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo včasih vodi do manjšega primanjkljaja v primerjavi s pristopom odbitkov na podlagi zahteve¹². Vendar se zdi, da je vpliv omejen, če upoštevamo presežke: ti so v okviru pristopa odbitkov na podlagi zahteve za približno 20–25 % višji kot pri pristopu na podlagi celotnih deležev s subjekti za likvidacijo ali brez njih, vendar le v primerjavi z zahtevami glede skupne MREL, kar kaže, da izbira pristopa v zvezi z odbitki dejansko ne vpliva na količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala, količnik temeljnega kapitala ali količnike skupnih kapitalskih zahtev (preglednica 3).

V tem kontekstu bi izključitev subjektov za likvidacijo iz področja uporabe mehanizma odbitkov izboljšala sorazmernost zahteve in pravilneje odražala učinek odbitkov, ne da bi vplivala na bonitetno trdnost pristopa in ne bi bistveno spremenila ravnovesja, doseženega z uredbo. Učinki se ne zdijo pristranski do določene strukture skupine, tudi ob upoštevanju različnih deležev, ki jih te izpostavljenosti predstavljajo v strukturah holdinga oziroma strukturah operativnih družb.

Taka sprememba bi se zato lahko uporabljala za vse skupine, pri čemer bi postala nerelevantna, če bi vmesni subjekt izpolnjeval notranjo MREL na konsolidirani podlagi (ker v tem primeru ne bi bilo odbitkov).

(iii) Uporaba zgornje meje ravni odbitkov (pristop odbitkov na podlagi zahteve)

Notranja MREL zagotavlja, da se lahko izgube na ravni podrejene družbe v skupini v postopku reševanja ustrezno prenesejo navzgor do subjekta v postopku reševanja, ne da bi se za podrejeno družbo začel postopek reševanja. Namen uvedbe mehanizma odbitkov je

¹¹ Natančneje, dva vmesna subjekta sta imela primanjkljaj v primerjavi s skupno MREL zaradi odbitkov, ki bi se zmanjšali s 3,8 % na 2,1 % TREA (–45 %), trije vmesni subjekti so imeli primanjkljaj v primerjavi s skupno MREL + zahtevo po skupnem blažilniku zaradi odbitkov, ki bi se zmanjšali s 4,2 % na 3,2 % TREA (–24 %), en vmesni subjekt pa je imel primanjkljaj pri zahtevi glede temeljnega kapitala in skupnimi kapitalskimi zahtevami, ki bi se znižali na 0.

¹² Na primer, kadar bi se deleži instrumentov notranje MREL subjektov za likvidacijo odbili po pristopu na podlagi zahteve, medtem ko se po tem scenariju ne bi odšteli, kar bi povzročilo manjši primanjkljaj.

spodbuditi to notranjo sposobnost pokrivanja izgub z zagotavljanjem, da izgube ne ostanejo ujete na ravni vmesnega subjekta, kar bi ogrozilo izvajanje strategije skupine.

Pristop na podlagi zahteve lahko oslabi rešljivost skupine, saj lahko zgornja meja odbitka, ki ustreza zahtevi glede notranje MREL (namesto zmogljivosti), vmesnim subjektom prepreči, da bi vse izgube ustrezno prenesli na subjekt v postopku reševanja, kar bi ustvarilo morebitna ozka grla na ravni vmesnega subjekta, saj znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki bi ga organ za reševanje odpisal ali preoblikoval v primeru propada podrejene družbe, ne bi bil omejen z zneskom zadevne zahteve glede notranje MREL. To bi torej privedlo do manj bonitetno zanesljivega rezultata.

Odbitek na podlagi zahteve lahko vpliva tudi na primerljivost med neposrednimi in posrednimi izdajami instrumentov s strani podrejene družbe subjektu v postopku reševanja, kar bi lahko povzročilo težave v zvezi z enakimi konkurenčnimi pogoji za banke, odvisno od njihove organizacijske strukture, in bi bilo v nasprotju s prvotnim ciljem sozakonodajalcev, da ena oblika izdaje ne bi imela prednosti pred drugo. Nazadnje, pristop odbitkov na podlagi zahteve ne more v celoti preprečiti dvojnega štetja zmogljivosti za notranjo MREL na ravni vmesnega subjekta.

Prednostna možnost

Glede na rezultate različnih možnosti politike je bilo v analizi ugotovljeno, da bi bilo treba ohraniti pristop odbitkov na podlagi celotnih deležev, ki je bil sprejet z Uredbo (EU) 2022/2036. Sprememba pristopa z uvedbo omejitev zneska odbitkov, ki ustreza zahtevi glede notranje MREL podrejenih družb izdajateljic, bi privedla do manj bonitetno zanesljivega mehanizma ter zmanjšala uspešnost in učinkovitost mehanizma odbitkov, kar bi ustvarilo tveganje ozkih grl pri prenosu izgub navzgor v skupini. Oslabila bi tudi skladnost okvira, saj bi taka sprememba pomenila znatno odstopanje od političnega dogovora, ki sta ga sozakonodajalca dosegla leta 2019, kot je razvidno iz pooblastila, podeljenega EBA v členu 45f(6) DSRB, da se zagotovi, da neposredni in posredni vpisi notranje MREL ne bi privedli do različnega rezultata.

Vendar je v oceni ugotovljeno tudi, da je primerno in potrebno v omejenem obsegu prilagoditi mehanizem, da se odpravijo pomisleki v zvezi z učinkom pristopa odbitkov na podlagi celotnih deležev na nekatere strukture skupin na način, ki bi povečal sorazmernost in ne bi ogrozil prenosa izgub in kapitala znotraj skupine v postopku reševanja. V skladu z možnostmi, ocenjenimi v oceni učinka, bi spremembe, ki bi najbolj dosegle te cilje in izboljšale skladnost z okvirom za reševanje, vključevale: (i) omogočanje nekaterim vmesnim subjektom, tj. vmesnim subjektom, ki so del struktur holdinga in struktur operativnih družb, da, kadar so bonitetne zahteve že določene na konsolidirani podlagi, izpolnjujejo notranjo MREL na konsolidirani podlagi, ob upoštevanju odločitve organa za reševanje; in (ii) izključitev izdaj subjektov za likvidacijo iz področja uporabe mehanizma odbitkov.

Preglednica 1: zneski izpostavljenosti

Merilo	Struktura skupine	Sprememba zneska izpostavljenosti (v prim. z osnovnim scenarijem)			Izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo v % (v prim. z osnovnim scenarijem)
		Odbitek na podlagi celotnih deležev	Odbitek na podlagi zahteve	Subkonsolidacija	
TREA	Holding	28,1%	24,7%	7,5%	2,6%
	Operativna družba	14,3%	11,6%	62,9%	0,3%
	Skupaj	24,1%	21,0%	23,4%	2,0%
TEM	Holding	5,0%	4,1%	42,3%	0,3%
	Operativna družba	2,7%	2,2%	74,0%	0,1%
	Skupaj	4,3%	3,5%	52,1%	0,3%

Vir: službe Komisije na podlagi podatkov, ki jih je predložil Enotni odbor za reševanje, stanje na dan 31. decembra 2021.

Preglednica 2: odbitki

Odbitki (% TREA)		Odbitek na podlagi celotnih deležev			Odbitek na podlagi zahteve			Odbitek na podlagi celotnih deležev brez subjektov za likvidacijo		
Kategorija	Merilo	Holding	Operativna družba	Skupaj	Holding	Operativna družba	Skupaj	Holding	Operativna družba	Skupaj
Skupaj	<i>Povprečje</i>	14,7%	7,5%	12,3%	11,1%	6,0%	9,5%	13,2%	6,9%	11,2%
	<i>Št. bank</i>	5	5	10	5	5	10	5	5	10
od tega: odbito od dodatnega kapitala	<i>Povprečje</i>	0,9%	1,7%	1,1%	1,2%	1,5%	1,4%	1,8%	1,7%	1,7%
	<i>Št. bank</i>	2	4	6	1	4	5	1	4	5
od tega: odbito od dodatnega temeljnega kapitala	<i>Povprečje</i>	2,4%	2,3%	2,3%		2,1%	2,1%		2,3%	2,3%
	<i>Št. bank</i>	1	4	5		4	4		4	4
od tega: odbito od navadnega lastniškega temeljnega kapitala	<i>Povprečje</i>	1,1%	5,2%	3,7%	0,3%	3,9%	3,7%	0,3%	5,2%	5,0%
	<i>Št. bank</i>	2	4	6	1	4	5	1	3	4

Vir: službe Komisije na podlagi podatkov, ki jih je predložil Enotni odbor za reševanje, stanje na dan 31. decembra 2021.

Preglednica 3: učinek na MREL in solventnost

Presežki/primanjkljaji (% TREA)		Osnovni scenarij			Odbitek na podlagi celotnih deležev			Odbitek na podlagi zahteve			Odbitek na podlagi celotnih deležev brez subjektov za likvidacijo			Subkonsolidacija		
Zahteva	Merilo	Holding	Operativna družba	Skupaj	Holding	Operativna družba	Skupaj	Holding	Operativna družba	Skupaj	Holding	Operativna družba	Skupaj	Holding	Operativna družba	Skupaj
MREL	Povprečni primanjkljaj		-0,3%	-0,3%		-3,8%	-3,8%		-2,5%	-2,5%		-2,1%	-2,1%		-6,1%	-6,1%
	Št. bank		1	1		2	2		2	2		2	2		1	1
	Povprečni presežek	9,4%	7,5%	8,9%	6,8%	4,6%	6,3%	8,1%	4,9%	7,4%	6,7%	4,6%	6,2%	7,3%	2,7%	5,8%
	Št. bank	5	4	9	5	3	8	5	3	8	5	3	8	5	3	8
MREL + CBR	Povprečni primanjkljaj		-2,4%	-2,4%		-2,6%	-6,1%	-4,2%	-1,5%	-4,8%	-2,9%	-2,2%	-4,5%	-3,2%	-3,4%	-3,4%
	Št. bank		2	2	1	2	3	1	2	3	1	2	3	2	2	2
	Povprečni presežek	6,4%	5,3%	6,1%	5,2%	1,7%	4,2%	6,7%	1,9%	5,4%	5,2%	1,7%	4,2%	4,2%	0,8%	3,5%
	Št. bank	5	3	8	4	3	7	4	3	7	4	3	7	5	2	7
Navaden lastniški temeljni kapital	Povprečni primanjkljaj															
	Št. bank															
	Povprečni presežek	10,4%	13,2%	11,2%	15,4%	12,3%	14,4%	15,3%	12,7%	14,5%	14,9%	12,6%	14,2%	10,3%	8,5%	9,9%
	Št. bank	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	2	7
Temeljni kapital	Povprečni primanjkljaj					-1,4%	-1,4%									
	Št. bank					1	1									
	Povprečni presežek	10,7%	12,9%	11,4%	15,9%	11,6%	14,5%	16,2%	11,1%	14,6%	15,8%	11,0%	14,3%	10,4%	7,7%	9,8%
	Št. bank	5	5	10	5	4	9	5	5	10	5	5	10	5	2	7
Skupna kapitalska zahteva	Povprečni primanjkljaj					-3,2%	-3,2%		-0,7%	-0,7%						
	Št. bank					1	1		1	1						
	Povprečni presežek	8,2%	9,8%	8,7%	14,1%	7,3%	12,0%	14,3%	7,5%	12,2%	14,0%	6,9%	11,8%	8,4%	5,5%	7,8%
	Št. bank	5	5	10	5	4	9	5	4	9	5	5	10	5	2	7

Vir: službe Komisije na podlagi podatkov, ki jih je predložil Enotni odbor za reševanje, stanje na dan 31. decembra 2021.

Drugi pomisleki v zvezi s subjekti za likvidacijo

Za zagotovitev skladnosti s preostalim okvirom je treba izključitev subjektov za likvidacijo iz področja uporabe mehanizma odbitkov za posredni vpis notranje MREL obravnavati v širšem kontekstu zadevnih določb DSRB in uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki se uporabljajo za te subjekte.

V skladu z obstoječimi pravili iz DSRB in uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje morajo organi za reševanje sprejeti odločitve o MREL za vse institucije in subjekte, ki spadajo na področje uporabe navedenih aktov, vključno s subjekti za likvidacijo. Kalibracija zahteve je sorazmerna, da se upošteva dejstvo, da bi ti subjekti po običajnih insolvenčnih postopkih prenehali, zato je zahteva (v večini primerov in na podlagi odločitve organa za reševanje) omejena na kapitalske zahteve tega subjekta (znesek za pokrivanje izgub – člen 45c(2), drugi pododstavek, DSRB in člen 12d(2), drugi pododstavek, uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje). Edina izjema v tej situaciji bi nastala v primerih, ko organ za reševanje določi, da bi morala MREL presegati znesek za pokrivanje izgub, zlasti zaradi morebitnega vpliva na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu (člen 45c(2), tretji pododstavek, DSRB in člen 12d(2), tretji pododstavek, uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje).

Sedanja določitev MREL za subjekte za likvidacijo pomeni znatno breme za organe za reševanje, da redno izdajajo odločitve o MREL zaradi povezave z načrtovanjem reševanja, ter za banke, da zagotovijo spremljanje in skladnost z drugimi povezanimi zahtevami, kot je ureditev predhodnega dovoljenja za odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo kvalificiranih obveznosti iz členov 77(2) in 78a CRR. Vendar se ta odločitev v praksi zelo malo spremeni v smislu strukture obveznosti, ki se uporabljajo za izpolnjevanje MREL, saj mora subjekt za likvidacijo že izpolnjevati svoje kapitalske zahteve z uporabo kapitalskih instrumentov (če za subjekt veljajo bonitetne zahteve na posamični podlagi). Kaže, da pomanjkanje dodane vrednosti teh odločitev o MREL, kadar odražajo obstoječe kapitalske zahteve, zahteva spremembo zakonodaje, ki bi za organe za reševanje v določenih okoliščinah odpravila obveznost določitve MREL za subjekte za likvidacijo.

Če organ za reševanje meni, da subjekt, ki je del skupine v postopku reševanja, izpolnjuje pogoje za subjekt za likvidacijo, bi bila izključitev subjektov za likvidacijo iz področja

uporabe mehanizma odbitkov za notranjo MREL posredno dosežena, če MREL ne bi bila določena na ravni tega subjekta (ker ta ne bi mogel biti del sheme za posredno izdajo virov, ki se uporabljajo za izpolnjevanje zahteve glede notranje MREL), s čimer bi se zagotovila skladnost med predlogi.

Podobna utemeljitev velja za uporabo ureditve predhodnega dovoljenja za odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo kvalificiranih obveznosti, kadar so subjekti za likvidacijo izključeni iz področja uporabe ureditve predhodnega dovoljenja, ker zahteva glede MREL ne obstaja (ker subjekt za likvidacijo v svoji bilanci stanja ne bi imel kvalificiranih obveznosti, tudi če bi nekatere obveznosti izpolnjevale zahteve glede primernosti).

Kljub temu bi se morala za tiste subjekte za likvidacijo, katerih MREL je bila določena na ravni, ki presega znesek za pokrivanje izgub (tj. kapitalske zahteve), še naprej uporabljati obstoječa pravila o sprejetju odločitve o MREL, predhodnem dovoljenju za odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo kvalificiranih obveznosti ter vključitvi v področje uporabe verižnega vpisa.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Pregled je usmerjen v posebne določbe v zvezi z operacionalizacijo okvira za notranjo MREL, pri čemer je posebna pozornost namenjena vprašanju enakih konkurenčnih pogojev med različnimi strukturami bančnih skupin in zmanjšanju upravnega bremena za nekatere subjekte, za katere organi za reševanje menijo, da bi jih bilo v primeru propada možno verodostojno likvidirati.

Predlagana reforma naj bi prinesla koristi v zvezi z učinkovitostjo okvira, pravno jasnostjo in večjo sorazmernostjo zahtev.

Reforma je tehnološko nevtralna in ne vpliva na digitalno pripravljenost.

- **Temeljne pravice**

EU je zavezana visokim standardom varstva temeljnih pravic in je podpisnica številnih konvencij o človekovih pravicah. V tem okviru je predlog skladen s temi pravicami, kot so navedene v glavnih konvencijah ZN o človekovih pravicah, Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je sestavni del Pogodb EU, ter Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog ne vplivala na proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Predlog od držav članic zahteva, da v šestih mescih od začetka veljavnosti direktive o spremembah prenesejo spremembe direktive o sanaciji in reševanju v svojo nacionalno zakonodajo. Spremembe uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje bi se morale začeti uporabljati istočasno.

Spremembe člena 45i(4) bi morale okrepiti poročanje organom za reševanje s strani subjektov za likvidacijo, katerih MREL presega znesek, potreben za pokrivanje izgub, ki zajema znesek in sestavo njihove zmogljivosti za MREL, zato bo zanje še naprej veljala odločitev o MREL.

6. NATANČNA POJASNITEV POSEBNIH DOLOČB PREDLOGA

MREL za subjekte za likvidacijo

V členu 2(1), točka 83aa, DSRB in členu 3(1)(24aa) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje se doda nova opredelitev, v skladu s katero bi bilo treba sklicevanja na „subjekte za likvidacijo“ razumeti kot sklicevanja na subjekte, za katere načrt reševanja v primeru propada določa prenehanje na ustrezen način v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

Da bi zmanjšali regulativno breme in hkrati ohranili možnost, da organi za reševanje v nekaterih izjemnih primerih še vedno določijo MREL za subjekte za likvidacijo, se drugi in tretji pododstavek člena 45c(2) nadomestita z novim odstavkom 2a, ki določa novo splošno pravilo, da organi za reševanje ne bi smeli določati MREL za subjekte za likvidacijo. Podobne spremembe se vključijo v člen 12d uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, s črtanjem drugega in tretjega pododstavka odstavka 2 ter vključitvijo novega odstavka 2a.

Možnost, da organ za reševanje določi MREL, tj. da določi zahtevo nad zneskom za pokrivanje izgub, se ohrani, kadar je to potrebno za zaščito finančne stabilnosti ali omejitev morebitnega širjenja negativnih posledic po finančnem sistemu, kar so obstoječa merila v trenutno veljavni zakonodaji.

Kadar organ za reševanje meni, da subjekt, ki je del skupine v postopku reševanja, izpolnjuje pogoje za subjekt za likvidacijo, bi morala konsolidacija, izvedena za namene zunanje MREL, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja, ki vodi to skupino v postopku reševanja, vključevati subjekt za likvidacijo, kot je bila to praksa doslej.

Uporaba režima predhodnih dovoljenj za subjekte za likvidacijo

Za subjekte, ki so določeni za likvidacijo, trenutno velja ureditev predhodnega dovoljenja iz člena 78a CRR, in sicer na podlagi sklicevanj v členih 45b(1) in 45f(2) DSRB ter členih 12c(1) in 12 g(1) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje na skupna merila primernosti iz členov 72a do 72c CRR. Vendar so postopkovne obveznosti, ki izhajajo iz te določbe, nesorazmerne za večino subjektov za likvidacijo, saj se ne pričakuje, da bodo imeli sposobnost pokrivanja izgub nad svojimi kapitalskimi zahtevami. V takem scenariju ni prisotna utemeljitev, na kateri temeljijo pravila o predhodnem dovoljenju, ki organe za reševanje pooblašča za spremljanje teh ukrepov, zaradi katerih se zmanjša obseg kvalificiranih obveznosti. Poleg tega že obstaja ločena ureditev predhodnega dovoljenja za predčasni odkup kapitalskih instrumentov (člen 78 CRR), ki se bo še naprej uporabljala za vse institucije.

Za zmanjšanje regulativnega bremena za subjekte za likvidacijo, ki morajo zaprositi za predhodno dovoljenje za zmanjšanje instrumentov kvalificiranih obveznosti, in za organe, ki morajo oceniti take vloge, člen 45c(2a) DSRB in člen 12d(2a) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje izrecno določata, da se ureditev predhodnega dovoljenja iz členov 77(2) in 78a CRR ne bi smela uporabljati za subjekte za likvidacijo, za katere organ za reševanje ni določil MREL. To bi bila v vsakem primeru naravna posledica odprave odločitev o MREL za te subjekte za likvidacijo, saj to, da odločitev o MREL ne obstaja, pomeni, da ti nimajo več kvalificiranih obveznosti v svoji bilanci stanja, saj zanje ne velja več zahteva glede MREL.

Za subjekte za likvidacijo, v zvezi s katerimi je organ za reševanje sprejel odločitev o MREL, ki presega znesek za pokrivanje izgub, se bosta še naprej uporabljala člena 77(2) in 78a CRR.

Subjekti za likvidacijo kot del struktur verižnega vpisa

Analiza, izvedena v skladu s pooblastilom za pregled iz člena 129 DSRB, je pokazala, da je subjekte za likvidacijo primerno izključiti iz področja uporabe pravil o verižnem vpisu, natančneje, da se ne zahteva več, da vmesni subjekt odbije kapitalske instrumente in druge

obveznosti, ki jih izdajo subjekti za likvidacijo brez odločitve o MREL in ki jih ima vmesni subjekt. To bi veljalo, če bi organ za reševanje v okviru načrtovanja reševanja menil, da subjekt, ki je del skupine v postopku reševanja, izpolnjuje pogoje za subjekt za likvidacijo.

V takem scenariju subjektu za likvidacijo ni več treba izpolnjevati MREL, zato ni posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL, prek verige, ki jo sestavljajo subjekt v postopku reševanja, vmesni subjekt in subjekt za likvidacijo. V primeru propada strategija reševanja ne določa, da bi subjekt v postopku reševanja podprl subjekt za likvidacijo, kar pomeni, da se prenos izgub s subjekta za likvidacijo navzgor na subjekt v postopku reševanja prek vmesnega subjekta ne bi pričakoval, prav tako pa ne bi bilo premika kapitala v nasprotno smer.

Zato novi člen 45c(2a) DSRB in člen 12d(2a) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje izrecno določata, da vmesna nadrejena oseba v skladu s pravili o odbitkih v okviru verižnega vpisa ne bi smela odbiti deležev v kapitalskih instrumentih ali obveznostih, ki jih izdajo subjekti za likvidacijo, za katere ne bi več veljala odločitev o MREL. Zato bodo morali vmesni subjekti, ki imajo kapitalske instrumente in obveznosti, ki so jih izdali subjekti za likvidacijo, za te izpostavljenosti uporabiti uteži tveganja in jih vključiti v mero skupne izpostavljenosti. Ker se bodo te izpostavljenosti upoštevale pri izračunu zneska skupne izpostavljenosti tveganju in mere skupne izpostavljenosti vmesnega subjekta, to zagotavlja, da bo vmesni subjekt moral imeti določen znesek notranje MREL, ki bo odražal te izpostavljenosti do subjektov za likvidacijo.

Vendar bi se za subjekte za likvidacijo, za katere organi za reševanje uporabijo svojo diskrecijsko pravico, da določijo MREL v znesku, ki presega kapitalske zahteve, še vedno uporabljala pravila o odbitkih v okviru verižnega vpisa.

Poročanje za subjekte za likvidacijo

V skladu s sedanjim členom 45i(4) subjektom za likvidacijo ni treba poročati MREL organu za reševanje ali je javno razkriti, ne glede na kalibracijo njihove MREL.

To pomeni težavo za organe za reševanje, kadar morajo oceniti, ali bi se sprememba strategije štela za ustrezno oziroma ali bi bilo treba kalibracijo MREL povečati na raven, ki presega znesek za pokrivanje izgub. Za reševanje te težave organi za reševanje od takih bank trenutno zahtevajo poenostavljeno poročanje, ki je manj zapleteno in podrobno, kot se zahteva v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/763¹³ na podlagi člena 45i DSRB.

Zato se člen 45i spremeni tako, da se v pravno besedilo uvede obvezna ureditev poročanja za subjekte za likvidacijo, za katere je bila sprejeta odločitev o MREL (tj. kadar MREL presega znesek za pokrivanje izgub).

Za subjekte za likvidacijo, pri katerih MREL ni bila določena, se ohrani sedanje stanje in ni nobenih namenskih obveznosti poročanja ali razkritja MREL. Ker poročanje za namene načrtovanja reševanja ostaja nespremenjeno in se bo tako še naprej uporabljalo za vse subjekte za likvidacijo, bi organi za reševanje še vedno lahko pridobili ustrezne informacije, npr. za namene odločanja o spremembi strategije, predvidene za zadevni subjekt, ali ustrezne kalibracije MREL.

Konsolidirana notranja MREL

¹³ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/763 z dne 23. aprila 2021 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškimi poročanjem ter javnim razkritjem minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L 168, 12.5.2021, str. 1).

V analizi, ki jo je Komisija izvedla v skladu s klavzulo o pregledu, uvedeno z Uredbo (EU) 2022/2036, je bilo ugotovljeno, da je primerno nekaterim vmesnim subjektom, ki so del bodisi struktur holdinga bodisi struktur operativnih družb, omogočiti izpolnjevanje notranje MREL na konsolidirani podlagi.

Poleg koristi za sorazmernost pravil o odbitkih v okviru verižnega vpisa in zmanjšanje razlik v enakih konkurenčnih pogojih med različnimi vrstami struktur bančnih skupin se razširitev možnosti za izpolnjevanje notranje MREL na konsolidirani podlagi šteje za koristno tudi iz naslednjih razlogov:

- olajšuje kalibracijo notranje MREL za tiste podrejene družbe, ki niso v postopku reševanja in za katere so dodatne kapitalske zahteve (člen 104a CRD) in zahteva po skupnem blažilniku (člen 128(6) CRD) določene samo na konsolidirani podlagi;
- pojasnjuje uporabo pooblastila za prepoved nekaterih razdelitev nad maksimalnim zneskom za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (M-MDA – člen 16a DSRB in 10a uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje) v zvezi s tistimi podrejenimi družbami, za katere je bila zahteva po skupnem blažilniku določena na konsolidirani ravni;
- zagotavlja, da ima podrejena družba zadostno predhodno razporejeno notranjo zmogljivost, da lahko v primeru propada pokrije svoje izgube in ponovno vzpostavi skladnost s svojimi konsolidiranimi kapitalskimi zahtevami.

Člen 45f(1) DSRB in člen 12 g(1) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje se tako spremenita, da se organu za reševanje da diskrecijsko pooblastilo za določitev notranje MREL na konsolidirani podlagi za podrejeno družbo subjekta v postopku reševanja. Ta možnost je na voljo ne glede na vrsto strukture bančnih skupin, v katero spada ta vmesni subjekt.

Za to možnost veljajo trije pomembni zaščitni ukrepi. Prvič, za strukture holdinga bi moral biti vmesni subjekt edina neposredno podrejena institucija ali subjekt, ki spada na področje uporabe DSRB ali uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, kot je ustrezno, subjekta v postopku reševanja, ki je nadrejeni finančni holding v Uniji ali nadrejeni mešani finančni holding v Uniji. To zagotavlja, da je možnost na voljo samo tistim strukturam holdinga, katerih vmesni subjekt centralizira izpostavljenosti znotraj skupine. Druga možnost je, da je za druge vrste struktur bančnih skupin dodatno kapitalsko zahtevo in zahtevo po skupnem blažilniku, ki se uporablja za podrejeno družbo, ki ni subjekt v postopku reševanja, določil pristojni organ na isti osnovi konsolidacije. Drugič, subjekt v postopku reševanja in vmesni subjekt morata imeti sedež v isti državi članici in biti del iste skupine v postopku reševanja. Tretjič, organ za reševanje je moral ugotoviti, da izpolnjevanje notranje MREL na konsolidirani podlagi nima bistvenega negativnega vpliva na rešljivost skupine v postopku reševanja, ki ji pripada podrejena družba, niti na uporabo pooblastil za odpis in konverzijo za to podrejeno družbo ali druge subjekte v isti skupini v postopku reševanja. Slednji pogoj bi na primer organu za reševanje omogočil, da notranje MREL ne določi na konsolidirani podlagi v primerih, ko bi bile posamične zahteve, ki se uporabljajo za podrejeno družbo, višje.

Določitev notranje MREL na konsolidirani podlagi odpravlja možnost, da bi organ za reševanje za isti subjekt določil notranjo MREL na posamični podlagi. To je skladno s spremembami, ki so bile v okvir MREL uvedene z DSRB II in uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje II, ki ne omogočata več določanja MREL na več osnovah v zvezi z istim subjektom. To se ne bi smelo šteti za opustitev v korist zadevnega subjekta, saj se bo še naprej zahtevalo izpolnjevanje MREL, čeprav na drugačni podlagi.

Pomembno je, da možnost, ki se zdaj uvaja s členom 45f(1) DSRB in členom 12 g(1) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ne pomeni, da se podrejenim družbam zadevnega

subjekta odobri opustitev notranje MREL. Opustitve notranje MREL bi morale biti mogoče le, če so izpolnjeni obstoječi pogoji iz člena 45f(3) ali (4) DSRB in člena 12h uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje.

Kar zadeva instrumente, ki jih lahko podrejena družba, ki ni subjekt v postopku reševanja, uporabi za izpolnjevanje konsolidirane notranje MREL, se uporabljajo splošna pravila o skladnosti s konsolidiranimi zahtevami in merili primernosti iz člena 45f DSRB in člena 12 g uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje. Poleg tega se v člen 45f DSRB in člen 12g uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje vstavi nov odstavek 2a za pojasnitev, da se, kadar so podrejene družbe, vključene v obseg konsolidacije katerega koli subjekta, ki mora izpolnjevati konsolidirano notranjo MREL, izdale kvalificirane obveznosti drugim subjektom iz iste skupine v postopku reševanja, vendar zunaj tega obsega konsolidacije, ali obstoječemu delničarju, ki ne pripada isti skupini v postopku reševanja, te obveznosti do določenih omejitev vključijo v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti vmesnega subjekta. To bo omogočilo, da se neposredne izdaje virov, primernih za notranjo MREL, med končno podrejeno družbo in subjektom v postopku reševanja upoštevajo pri izpolnjevanju konsolidirane notranje MREL vmesnega subjekta. To novo pravilo zagotavlja uskladitev z izračunom kapitala na konsolidirani podlagi in je podobno pravilu iz člena 45b(3) DSRB in člena 12c(3) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki se uporablja za zunanjo MREL subjektov v postopku reševanja. Podobno omejitve iz teh sprememb zagotavljajo, da presežne zmogljivosti podrejenih družb teh vmesnih subjektov ni mogoče uporabiti za izpolnjevanje zadevne konsolidirane notranje MREL.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹⁴,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁵,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ ter Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷ se je spremenila minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: MREL) iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸ ter Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, ki se uporablja za kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu: institucije) s sedežem v Uniji ter za vse druge subjekte, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2014/59/EU ali Uredbe (EU) št. 806/2014 (v nadaljnjem besedilu: subjekti). S temi spremembami se je določilo, da lahko notranjo MREL, tj. MREL, ki se uporablja za institucije in subjekte, ki so

¹⁴ UL C , , str. .

¹⁵ UL C , , str. .

¹⁶ Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).

¹⁷ Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226).

¹⁸ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

¹⁹ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

podrejene družbe subjektov v postopku reševanja, vendar sami niso subjekti v postopku reševanja, ti subjekti izpolnijo z instrumenti, ki so bili izdani subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja.

- (2) Okvir EU za MREL je bil dodatno spremenjen z Uredbo (EU) 2022/2036 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰, s katero so se določila posebna pravila za odbitke v primeru posrednega vpisa instrumentov, primernih za izpolnjevanje notranje MREL. Z navedeno uredbo je bila v Direktivo 2014/59/EU uvedena zahteva, da Komisija pregleda učinek posrednega vpisa instrumentov, primernih za izpolnjevanje MREL, na enake konkurenčne pogoje med različnimi vrstami struktur bančnih skupin, vključno s primeri, ko imajo bančne skupine operativno družbo med holdingom, opredeljenim kot subjekt v postopku reševanja, in njegovimi podrejenimi družbami. Komisija je bila pozvana, naj oceni, ali bi morali biti subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, sposobni izpolnjevati MREL na konsolidirani podlagi. Poleg tega je bila Komisija pozvana, naj v skladu s pravili, ki urejajo MREL, oceni obravnavo subjektov, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: subjekti za likvidacijo). Nazadnje je bila Komisija pozvana, naj oceni ustreznost omejitve zneska odbitkov, ki se zahteva na podlagi člena 72e(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²¹.
- (3) Komisija je pri pregledu ugotovila, da bi bilo primerno in sorazmerno s cilji pravil o notranji MREL, da se organom za reševanje dovoli, da notranjo MREL določijo na konsolidirani podlagi za niz subjektov, ki je širši od tistega, ki izhaja iz uporabe Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014, kadar tak širši razpon zajema institucije in subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v postopku reševanja in sami obvladujejo podrejene družbe, za katere velja MREL (v nadaljnjem besedilu: vmesni subjekti). To bi veljalo zlasti za tiste bančne skupine, ki jih vodi holding. V takih primerih vmesni subjekti običajno centralizirajo izpostavljenosti znotraj skupine in usmerjajo vire, primerne za notranjo MREL, ki jih je predhodno razporedil subjekt v postopku reševanja. Zaradi te strukture bi pravila o odbitkih nesorazmerno vplivala na take vmesne subjekte. Komisija je ugotovila tudi, da bi bil okvir za MREL bolj sorazmeren, če se izdaje subjektov za likvidacijo izključijo iz obsega izpostavljenosti, ki jih mora vmesni subjekt odbiti v skladu z mehanizmom odbitkov za posredni vpis virov, primernih za notranjo MREL. V primeru propada subjekt za likvidacijo ne bo potreboval podpore subjekta v postopku reševanja, s čimer bo odpravljena potreba po zaščiti mehanizmov izgub in prenosov kapitala znotraj skupin v postopku reševanja, kar je bil namen pravil o odbitkih, uvedenih z Uredbo (EU) 2022/2036. Nasprotno bo moral subjekt v postopku reševanja v primeru težav ali propada podpreti preostale subjekte skupine v postopku reševanja. Potrebni viri za MREL bi zato morali biti prisotni na vseh ravneh skupine v postopku reševanja, njihova razpoložljivost za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo pa bi morala biti zagotovljena z mehanizmom odbitkov. Zato je

²⁰ Uredba (EU) 2022/2036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalnih sistemsko pomembnih globalnih sistemsko pomembnih institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami ter metodami za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L 275, 25.10.2022, str. 1).

²¹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

Komisija v pregledu ugotovila, da bi morali vmesni subjekti še naprej odbiti celoten znesek svojih deležev virov, primernih za notranjo MREL, ki jih izdajo drugi subjekti, ki niso določeni za likvidacijo, v isti skupini v postopku reševanja.

- (4) V skladu s členom 45f Direktive 2014/59/EU in členom 12 g Uredbe (EU) št. 806/2014 morajo institucije in subjekti izpolnjevati notranjo MREL na posamični podlagi. Izpolnjevanje na konsolidirani podlagi je dovoljena le v dveh posebnih primerih: za nadrejene družbe v Uniji, ki niso subjekti v postopku reševanja in so podrejene družbe subjektov iz tretjih držav, ter nadrejene družbe institucij ali subjektov, ki so oproščeni notranje MREL. V skladu s členom 72e(5) Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar vmesni subjekt izpolnjuje svojo MREL na konsolidirani podlagi, temu subjektu ni treba odbiti deležev v virih, primernih za notranjo MREL, drugih subjektov, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja in so vključeni v njegov obseg konsolidacije, saj izpolnjevanje notranje MREL na konsolidirani podlagi dosega podoben učinek. Pregled, ki ga je izvedla Komisija, je pokazal, da bi morali biti tudi vmesni subjekti bančnih skupin, ki jih vodi holding, sposobni izpolnjevati notranjo MREL na konsolidirani podlagi. Poleg tega je pregled pokazal, da v primeru, ko za vmesni subjekt veljajo kapitalske zahteve ali zahteva po skupnem blažilniku na konsolidirani podlagi, izpolnjevanje notranje MREL na posamični podlagi lahko ustvari tveganje, da viri, primerni za notranjo MREL, predhodno razporejeni na ravni vmesnega subjekta, ne zadostujejo za ponovno vzpostavitev skladnosti z veljavno konsolidirano kapitalsko zahtevo po odpisu in konverziji teh virov, primernih za notranjo MREL. Poleg tega bi manjkal ključni podatek pri izračunu MREL za zadevno institucijo ali subjekt, če bi bila dodatna kapitalska zahteva ali zahteva po skupnem blažilniku določena na drugačni ravni konsolidacije, kar bi otežilo izračun zahteve. Podobno je pooblastilo organov za reševanje, da v skladu s členom 16a Direktive 2014/59/EU in členom 10a Uredbe (EU) št. 806/2014 prepovejo določene razdelitve zneskov, ki so večji od maksimalnega zneska za razdelitev v zvezi z MREL posamezne podrejene družbe, težko izvajati, kadar ključna metrika, tj. zahteva po skupnem blažilniku, ni določena na isti podlagi kot notranja MREL. Zato bi morala biti možnost izpolnjevanja notranje MREL na konsolidirani podlagi na voljo tudi drugim vrstam struktur bančnih skupin, kadar za vmesni subjekt veljajo kapitalske zahteve ali zahteva po skupnem blažilniku na konsolidirani podlagi.
- (5) Za zagotovitev, da je možnost izpolnjevanja MREL na konsolidirani podlagi na voljo le v ustreznih primerih, opredeljenih v pregledu Komisije, in ne vodi do pomanjkanja virov, primernih za notranjo MREL, v skupini v postopku reševanja, bi moralo biti pooblastilo za določitev notranje MREL na konsolidirani podlagi za vmesne subjekte diskrecijska pravica organa za reševanje in zanj bi morali veljati določeni pogoji. Vmesni subjekt bi moral biti edina neposredna podrejena družba, tj. institucija ali subjekt, subjekta v postopku reševanja, ki je nadrejeni finančni holding v Uniji ali nadrejeni mešani finančni holding v Uniji, ima sedež v isti državi članici in je del iste skupine v postopku reševanja. Alternativno bi moral zadevni vmesni subjekt izpolnjevati dodatno kapitalsko zahtevo ali zahtevo po skupnem blažilniku na podlagi svojega konsolidiranega položaja. Vendar v obeh primerih izpolnjevanje notranje MREL na konsolidirani podlagi po oceni organa za reševanje ne bi smelo bistveno negativno vplivati na rešljivost zadevne skupine v postopku reševanja niti na uporabo pooblastila organa za reševanje za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti zadevnega vmesnega subjekta ali drugih subjektov v njegovi skupini v postopku reševanja.

- (6) V skladu s členom 45f(2) Direktive 2014/59/EU in členom 12 g(2) Uredbe (EU) št. 806/2014 lahko vmesni subjekti izpolnijo konsolidirano notranjo MREL z uporabo kapitala in kvalificiranih obveznosti. Da bi v celoti uresničili možnost izpolnjevanja MREL na konsolidirani podlagi, je treba zagotoviti, da se kvalificirane obveznosti vmesnih subjektov izračunajo na način, ki je podoben izračunu kapitala. Merila primernosti za kvalificirane obveznosti, ki se lahko uporabijo za izpolnjevanje notranje MREL na konsolidirani podlagi, bi zato morala biti usklajena s pravili za izračun konsolidiranega kapitala iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Za zagotovitev skladnosti z obstoječimi pravili o zunanji MREL bi morala ta uskladitev odražati tudi obstoječa pravila iz člena 45b(3) Direktive 2014/59/EU in člena 12d(3) Uredbe (EU) št. 806/2014 za izračun kvalificiranih obveznosti, ki jih lahko subjekti v postopku reševanja uporabijo za izpolnjevanje konsolidirane MREL. Zlasti je treba zagotoviti, da se kvalificirane obveznosti, ki jih izdajo podrejene družbe subjekta, za katerega se uporablja konsolidirana notranja MREL, in ki so v posesti drugih subjektov iz iste skupine v postopku reševanja, vendar zunaj obsega konsolidacije, vključno s subjektom v postopku reševanja, ali obstoječih delničarjev, ki ne pripadajo isti skupini v postopku reševanja, upoštevajo pri kapitalu in kvalificiranih obveznostih subjekta, za katerega se uporablja konsolidirana notranja MREL.
- (7) Za subjekte za likvidacijo je MREL običajno omejena na znesek, potreben za pokrivanje izgub, ki ustreza kapitalskim zahtevam. V takih primerih MREL za subjekt za likvidacijo ne vključuje nobene dodatne zahteve, neposredno povezane z okvirom za reševanje. To pomeni, da lahko subjekt za likvidacijo v celoti izpolni MREL z izpolnjevanjem kapitalskih zahtev in da namenska odločitev organa za reševanje o določitvi MREL ne prispeva k rešljivosti subjektov za likvidacijo na smiseln način. Taka odločitev vključuje številne postopkovne obveznosti za organe za reševanje in subjekte za likvidacijo brez ustrezne koristi v smislu boljše rešljivosti. Zato organi za reševanje ne bi smeli določiti MREL za subjekte za likvidacijo.
- (8) Kadar organ za reševanje meni, da subjekt, ki je del skupine v postopku reševanja, šteje za subjekt za likvidacijo, se od vmesnih subjektov ne bi smelo zahtevati, da od svoje zmogljivosti za notranjo MREL odbijejo svoje deleže v kapitalu ali drugih obveznostih, ki bi izpolnjevali pogoje za izpolnjevanje notranje MREL in ki jih izdajo subjekti za likvidacijo. V takem primeru subjektu za likvidacijo ni več treba izpolnjevati MREL, zato ni posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL, prek verige, ki jo sestavljajo subjekt v postopku reševanja, vmesni subjekt in subjekt za likvidacijo. V primeru propada strategija reševanja ne predvideva, da bi subjekt v postopku reševanja podpiral subjekt za likvidacijo. To pomeni, da se prenos izgub s subjekta za likvidacijo na subjekt v postopku reševanja prek vmesnega subjekta ne bi pričakoval, prav tako pa ne bi bil nadaljnji prenos kapitala v nasprotni smeri. Ta prilagoditev obsega deležev, ki se odbijejo v okviru posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL, tako ne bi vplivala na bonitetno trdnost okvira.
- (9) Glavni cilj ureditve dovoljenj za zmanjšanje instrumentov kvalificiranih obveznosti iz členov 77(2) in 78a Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se uporablja tudi za institucije in subjekte, za katere velja MREL, ter za obveznosti, izdane za izpolnitev MREL, je organom za reševanje omogočiti spremljanje ukrepov, s katerimi se zmanjša obseg kvalificiranih obveznosti, in prepovedati vsak ukrep, ki bi pomenil zmanjšanje pod raven, ki se organom za reševanje zdi ustrezna. Če organ za reševanje ni sprejel odločitve o določitvi MREL v zvezi z institucijo ali subjektom, ta cilj ni relevanten. Poleg tega institucije ali subjekti, za katere ne velja odločitev o določitvi MREL, v svoji bilanci stanja nimajo kvalificiranih obveznosti. Od institucij ali subjektov, za

katere niso bile sprejete odločitve o določitvi MREL, se zato ne bi smelo zahtevati, da pridobijo predhodno dovoljenje organa za reševanje za izvedbo odpoklica, odkupa, odplačila ali izplačila obveznosti, ki bi izpolnjevale zahteve glede primernosti za MREL.

- (10) Obstajajo subjekti za likvidacijo, za katere MREL presega znesek kapitalskih zahtev, pri čemer bi morali imeti organi za reševanje možnost, da določijo MREL. To MREL bi bilo treba določiti pri znesku, ki presega znesek za pokrivanje izgub, kadar organi za reševanje menijo, da je tak znesek potreben za zaščito finančne stabilnosti ali obravnavanje tveganja širjenja negativnih posledic po finančnem sistemu. V teh primerih bi moral subjekt za likvidacijo izpolnjevati MREL in ne bi smel biti izvzet iz ureditve predhodnega dovoljenja iz členov 77(2) in 78a Uredbe (EU) št. 575/2013. Od vseh vmesnih subjektov, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja kot zadevni subjekt za likvidacijo, bi bilo treba še naprej zahtevati, da od svoje zmogljivosti za notranjo MREL odbijejo svoje deleže virov, primernih za notranjo MREL, ki jih je izdal ta subjekt za likvidacijo. Ker poleg tega likvidacijski postopek poteka na ravni pravnega subjekta, bi morali subjekti za likvidacijo, za katere še vedno velja MREL, izpolnjevati zahtevo le na posamični podlagi. Nazadnje, nekatere zahteve glede primernosti, povezane z lastništvom zadevne obveznosti, niso pomembne, saj ni treba zagotoviti prenosa izgub in kapitala s subjekta za likvidacijo na subjekt v postopku reševanja, zato se ne bi smele uporabljati.
- (11) V skladu s členom 45i Direktive 2014/59/EU institucije in subjekti svojim pristojnim organom in organom za reševanje poročajo o ravneh kvalificiranih obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ter o sestavi teh obveznosti ter te informacije redno razkrivajo javnosti, skupaj z ravno svoje MREL. Za subjekte za likvidacijo takšno poročanje ali razkritje ni potrebno. Da pa bi se zagotovila pregledna uporaba MREL, bi se morale te obveznosti glede poročanja in razkritja uporabljati tudi za subjekte za likvidacijo, za katere organ za reševanje določi, da bi morala biti MREL višja od zneska, ki zadostuje za pokritje izgub. V skladu z načelom sorazmernosti bi moral organ za reševanje zagotoviti, da te obveznosti ne presegajo tistega, kar je potrebno za spremljanje izpolnjevanja MREL.
- (12) Direktivo 2014/59/EU in Uredbo (EU) št. 806/2014 bi zato bilo treba ustrezno spremeniti.
- (13) Za zagotovitev skladnosti bi se morali nacionalni ukrepi za prenos sprememb Direktive 2014/59/EU in sprememb Uredbe (EU) št. 806/2014 uporabljati od istega datuma.
- (14) Ker ciljev te direktive, in sicer prilagoditve obravnave subjektov za likvidacijo v okviru za MREL in možnosti za izpolnjevanje notranje MREL na konsolidirani podlagi, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se s spremembo pravil, ki so že določena na ravni Unije, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU se spremeni:

- (1) v členu 2(1) se vstavi naslednja točka 83a:

„(83aa) ‚subjekt za likvidacijo‘ pomeni pravno osebo s sedežem v Uniji, v zvezi s katero načrt reševanja skupine oziroma, za subjekte, ki niso del skupine, načrt reševanja določa, da subjekt preneha na ustrezen način v skladu z veljavnim nacionalnim pravom;“;

- (2) člen 45c se spremeni:

(a) drugi in tretji pododstavek v odstavku 2 se črtata;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Organi za reševanje za subjekte za likvidacijo ne določijo zahteve iz člena 45(1).

Z odstopanjem od prvega pododstavka in kadar je to potrebno za zaščito finančne stabilnosti ali omejitev morebitnega širjenja negativnih posledic po finančnem sistemu, lahko organi za reševanje izjemoma določijo zahtevo iz člena 45(1) za subjekte za likvidacijo na posamični podlagi v znesku, ki zadostuje za pokritje izgub v skladu z odstavkom 2, točka (a), tega člena, povečanjem na znesek, ki je potreben za doseganje teh ciljev. V teh primerih subjekti za likvidacijo izpolnijo zahtevo iz člena 45(1) tako, da uporabijo eno ali več od naslednjega:

(a) kapital;

(b) obveznosti, ki izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, z izjemo člena 72b(2), točki (b) in (d), navedene uredbe;

(c) obveznosti iz člena 45b(2).

Člena 77(2) in 78a Uredbe (EU) št. 575/2013 se ne uporabljata za subjekte za likvidacijo, za katere organ za reševanje ni določil zahteve iz člena 45(1) te direktive.

Deleži v kapitalskih instrumentih ali obveznostih, ki jih izdajo podrejene družbe, ki so subjekti za likvidacijo, za katere organ za reševanje ni določil zahteve iz člena 45(1), se ne odbijejo v skladu s členom 72e(5) Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

- (3) člen 45f se spremeni:

(a) v odstavku 1 se vstavi naslednji četrti pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka se lahko organi za reševanje odločijo, da bodo zahtevo iz člena 45c za podrejeno družbo iz tega odstavka določili na konsolidirani podlagi, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) podrejena družba izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

- (i) podrejena družba je v neposredni lasti subjekta v postopku reševanja in:
 - subjekt v postopku reševanja je nadrejeni finančni holding v Uniji ali nadrejeni mešani finančni holding v Uniji;
 - imata podrejena družba in subjekt v postopku reševanja sedež v isti državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;
 - subjekt v postopku reševanja nima neposredno v lasti nobene podrejene institucije ali subjekta iz člena 1(1), točke (b), (c) ali (d), razen zadevne podrejene družbe;
 - (ii) za podrejeno družbo velja zahteva iz člena 104a Direktive 2013/36/EU ali zahteva po skupnem blažilniku na konsolidirani podlagi;
- (b) izpolnjevanje zahteve iz člena 45c na konsolidirani podlagi nima bistvenega negativnega vpliva na rešljivost skupine v postopku reševanja ali na odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti zadevne podrejene družbe ali drugih subjektov v skupini v postopku reševanja v skladu s členom 59.“;
- (b) vstavi se naslednji odstavek 2a:
- „2a. Kadar subjekt iz odstavka 1 izpolnjuje zahtevo iz člena 45(1) na konsolidirani podlagi, znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti tega subjekta vključuje naslednje obveznosti, ki jih v skladu z odstavkom 2, točka (a), tega člena izda podrejena družba s sedežem v Uniji, vključena v konsolidacijo tega subjekta:
- (a) obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki niso vključeni v konsolidacijo subjekta, ki izpolnjuje zahtevo iz člena 45(1) na konsolidirani podlagi;
 - (b) obveznosti, izdane obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja.
- Obveznosti iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), ne presegajo zneska, ki se določi tako, da se od zneska zahteve iz člena 45(1), ki se uporablja za podrejeno družbo, vključeno v konsolidacijo, odšteje vsota vsega naslednjega:
- (a) obveznosti, ki se izdajo subjektu, ki izpolnjuje zahtevo iz člena 45(1) na konsolidirani podlagi, in jih ta kupi, bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so vključeni v konsolidacijo navedenega subjekta;
 - (b) zneska kapitala, ki se izda v skladu z odstavkom 2, točka (b), tega člena.“;
- (4) v členu 45i se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:
- „4. Odstavka 1 in 3 se ne uporabljata za subjekte za likvidacijo, razen če je organ za reševanje za tak subjekt določil zahtevo iz člena 45(1) v skladu členom 45c(2a), drugi pododstavek. V tem primeru organ za reševanje za navedeni subjekt določi vsebino in pogostost obveznosti glede poročanja in razkritja iz odstavkov 5 in 6 tega

člena. Organ za reševanje te obveznosti glede poročanja in razkritja sporoči zadevnemu subjektu za likvidacijo. Te obveznosti glede poročanja in razkritja ne presegajo tistega, kar je potrebno za spremljanje izpolnjevanja zahteve, določene v skladu s členom 45c(2a), drugi pododstavek.“.

Člen 2

Spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014

Uredba (EU) št. 806/2014 se spremeni:

- (5) v členu 3(1) se vstavi naslednja točka 24aa:

„(24aa) ‚subjekt za likvidacijo‘ pomeni pravno osebo s sedežem v sodelujoči državi članici, v zvezi s katero načrt reševanja skupine oziroma, za subjekte, ki niso del skupine, načrt reševanja določa, da subjekt preneha na ustrezen način v skladu z veljavnim nacionalnim pravom;“;

- (6) člen 12d se spremeni:

(a) drugi in tretji pododstavek v odstavku 2 se črtata;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Odbor za subjekte za likvidacijo ne določi zahteve iz člena 12a(1).

Z odstopanjem od prvega pododstavka in kadar je to potrebno za zaščito finančne stabilnosti ali omejitev morebitnega širjenja negativnih posledic po finančnem sistemu, lahko odbor izjemoma določi zahtevo iz člena 12a(1) za subjekte za likvidacijo na posamični podlagi v znesku, ki zadostuje za pokritje izgub v skladu z odstavkom 2, točka (a), tega člena, povečanjem na znesek, ki je potreben za doseganje teh ciljev. V teh primerih subjekti za likvidacijo izpolnijo zahtevo iz člena 12a(1) tako, da uporabijo eno ali več od naslednjega:

(a) kapital;

(b) obveznosti, ki izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, z izjemo člena 72b(2), točki (b) in (d), navedene uredbe;

(c) obveznosti iz člena 12c(2).

Člena 77(2) in 78a Uredbe (EU) št. 575/2013 se ne uporabljata za subjekte za likvidacijo, za katere organ za reševanje ni določil zahteve iz člena 12a(1) te uredbe.

Deleži v kapitalskih instrumentih ali obveznostih, ki jih izdajo podrejene družbe, ki so subjekti za likvidacijo, za katere organ za reševanje ni določil zahteve iz člena 12a(1), se ne odbijejo v skladu s členom 72e(5) Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

- (7) člen 12 g se spremeni:

(a) v odstavku 1 se vstavi naslednji četrti pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka se lahko odbor odloči, da bo zahtevo iz člena 12d za podrejeno družbo iz tega odstavka določil na konsolidirani podlagi, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) podrejena družba izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

- (i) podrejena družba je v neposredni lasti subjekta v postopku reševanja in:
 - subjekt v postopku reševanja je nadrejeni finančni holding v Uniji ali nadrejeni mešani finančni holding v Uniji;
 - imata podrejena družba in subjekt v postopku reševanja sedež v isti sodelujoči državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;
 - subjekt v postopku reševanja nima neposredno v lasti nobenega podrejenega subjekta iz člena 2, razen zadevne podrejene družbe;
 - (ii) za podrejeno družbo velja zahteva iz člena 104a Direktive 2013/36/EU ali zahteva po skupnem blažilniku na konsolidirani podlagi;
- (b) izpolnjevanje zahteve iz člena 12d na konsolidirani podlagi nima bistvenega negativnega vpliva na rešljivost skupine v postopku reševanja ali na odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti zadevne institucije ali podrejene družbe ali drugih subjektov v skupini v postopku reševanja v skladu s členom 21.“;
- (b) vstavi se naslednji odstavek 2a:
- „2a. Kadar subjekt iz odstavka 1 izpolnjuje zahtevo iz člena 12a(1) na konsolidirani podlagi, znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti tega subjekta vključuje naslednje obveznosti, ki jih v skladu z odstavkom 2, točka (a), tega člena izda podrejena družba s sedežem v Uniji, vključena v konsolidacijo tega subjekta:
- (a) obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki niso vključeni v konsolidacijo subjekta, ki izpolnjuje zahtevo iz člena 12a(1) na konsolidirani podlagi;
 - (b) obveznosti, izdane obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja.
- Obveznosti iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), ne presegajo zneska, ki se določi tako, da se od zneska zahteve iz člena 45(1), ki se uporablja za podrejeno družbo, vključeno v konsolidacijo, odšteje vsota vsega naslednjega:
- (a) obveznosti, ki se izdajo subjektu, ki izpolnjuje zahtevo iz člena 12a(1) na konsolidirani podlagi, in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so vključeni v konsolidacijo navedenega subjekta;
 - (b) zneska kapitala, ki se izda v skladu z odstavkom 2, točka (b), tega člena.“.

Člen 3

Prenos

Države članice najpozneje do [Urad za publikacije: vstaviti datum 6 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembah] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice te predpise uporabljajo od [Urad za publikacije: vstaviti datum 1 dan po datumu prenosa te direktive o spremembah].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Države članice sporočijo Komisiji in EBA besedila glavnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja člen 1.

Člen 4

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 2 se uporablja od ... [Urad za publikacije: vstaviti datum 1 dan po datumu prenosa te direktive o spremembah].

Člen 2 je v celoti zavezujoč in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu,

*Za Evropski parlament
predsednica*

*Za Svet
predsednik*